

ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಡಲಾವಣೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಏರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗಿನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ವಿರಕ್ತ ಮರವನ್ನು ಉಚ್ಚಾರ್ಯ ಸ್ಥಿಗಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸದಾ ನಗುವೋಗರಿಂದ ಒಂದರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ಸೋಮವಾರದಂದು ಉರಿ ಜನರು ತಂಡೋವತಂಡವಾಗಿ ವಿರಕ್ತ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಂಗಾಧರರ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮರದ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಅಲದ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಗಲ್ಲಿಗೆತ್ತು ಕುಂತು ಹೋಗುವದನ್ನು ರೂಢಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೇ, ಆಗಾಗ ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮರದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಬಿಗ್ಗ ಅವರಿಗಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಜ್ಞಾನ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಕವಾಗಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಅತ್ಯಾಕರಣವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿ ಜನರು ತಪ್ಪದೇ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ದಸರಾ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಹೇಸರಾಂತ ಮರಗಳ ಮರಾಧಿಕರನ್ನು ಕರಸಿ ಅವರಿಂದ ಬಿದು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಬೆಲ್ಗೆ - ಸಂಜೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಏರಡೂ ಹೊತ್ತು ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸವಿಯನ್ನು ಉಣಿಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ವಯಂತರವಣಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಾರೀಗೇರಿ ಉಂಟಿನ ಜನರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಷದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರೂ ಸಹ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ, ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ, ಮತ ಪಂಥಗಳ ಬೇಳಧವಿಲ್ಲದ ಬಿದು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ವಿರಕ್ತ ಮರದ ಜಾತ್ರೆ ಮಹಿಳೆತ್ವವರೆಂದೇ ಹೇಸರಾಗಿತ್ತು. ಈ ಜಾತ್ರೆ ಮಹಿಳೆತ್ವವರದ ತಯಾರಿ ದಸರಾ ಹಬ್ಬಕ್ಕಿಂತ ಮೂಲು ನಾಕು ತಿಂಗಳಿಗಳ

ಮುಂಚೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ತರನಾಗಿ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತ ಮರವು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗಲು ಮರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಕ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮರವು ಕೇವಲ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಉಣಿಸುವ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಯಾದೇ ರಾಜಕಾರಣಗಳ ಪಾಲಿನ ವೋಟ್‌ಬಾಂಕ್ ಬಾಂಕ್ ಅಗಿ ಅವರ ಕಣ್ಣ ಕುಕ್ಕಿತ್ತೊಡಿತು. ಆದರೆ ಇದೇ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮಗ್ಗುಲು ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು!

ಯಾವಾಗ ವಿರಕ್ತ ಮರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಕ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಗಾಧವಾದ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ನಂಬಿಕೆ ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಗಲೇ ಆದ್ಯಾತ್ಮಾರೂಢ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಕೆತ್ತುದ ಎಂಬೀವ ಆಗಿದ್ದ ಶರಣಪ್ರವಾದ ಕಣ್ಣ ವಿರಕ್ತ ಮರದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು! ಅದಾಗಲೇ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಹತ್ತಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರು ಆರಾಧಿಸುವ ಪ್ರಣಿ ಏರಿವಾಗಿ ರಾಘುಗೋಂಡಿದ್ದ ಈ ಮರದ ಐತಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮರತನ್ನು ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರು ಎಂದಿಗೂ ತೆಗೆದು ಹಾಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆತನಿಗೆ ಮನದಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ, ವಿರಕ್ತ ಮರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ಶರಣಪ್ರ. ಈ ಮರದೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಪರ್ಕವನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಹಸಿರಿವಾಗಿಬೇಕಂಬ ದೂರಾಲೋಜನೆ ಮಾಡಿದ. ಅದರಂತೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಏರಡೂರು ಸಲ ವಿರಕ್ತ ಮರಕ್ಕೆ ಭೇಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು; ಗಂಗಾಧರರ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮರದ ಆವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಮೊಂದು ಭಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಚಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಳಿಗೆತ್ತು ಕುಂತು ಮರದ ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜಚಿಸಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡ. ಜಿನಿತೆಗೆ ಆಗಾಗ ಮರದಲ್ಲಿ ಜರಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲೆಗೊಂದು ಮರದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು